

บทนำ มติชน

แม้รักษาการก็ต้องทำงาน

ขณะที่การเมืองไทยกำลังซบมุนกันอยู่ในกรุงเทพฯ เพราะมีกลุ่มผู้ชุมนุมจำนวนมากประท้วงขับไล่รัฐบาล จนต้องยอมยุบสภาเพื่อเลือกตั้งใหม่ แต่ปัญหายังไม่หมดเนื่องจากมีข้อเสนอดังต่อไปนี้คือต้องให้การปฏิรูปเสร็จสิ้นก่อนแล้วจึงเลือกตั้ง ทำให้การบริหารประเทศในช่วง “รักษาการ” ซึ่งยังไม่มีคามแน่นอนว่าเมื่อใดจะมีรัฐบาลอำนาจเต็มเข้ามาจัดการ แต่ปัญหาของประเทศในด้านต่างๆ กลับสั่งสมและรอการแก้ไขอย่างทันที่ทันใด

ตัวอย่างล่าสุดคือ สถานการณ์การลักลอบตัดไม้สักในพื้นที่ลุ่มน้ำสาละวิน จ.แม่ฮ่องสอน มีรายงานว่ารุนแรงขึ้น โดยผู้ลักลอบตัดไม้และขนไม้เถื่อนได้แบ่งเขตพื้นที่ลักลอบตัดไม้เพื่อมิให้ทับซ้อนกัน ซึ่งทางตัวแทนเคเอ็นยูให้ข้อมูลว่า มีการลักลอบตัดไม้จากฝั่งไทยแล้วลำเลียงลงตามลำน้ำสาละวินไปยังฝั่งพม่า ขณะที่ความรับผิดชอบตามลำน้ำสาละวินของฝ่ายไทยเป็นคนละหน่วยงานกัน จึงไม่ค่อยประสานงาน ไม่ว่าจะเป็นความรับผิดชอบของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) และความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องมีนโยบายจากรัฐบาลกระทรวง เพื่อให้ระดับปฏิบัติมีแนวทางการทำงาน

แต่เมื่อฝ่ายการเมืองซึ่งควบคุมดูแลนโยบายยังวุ่นอยู่กับปัญหาการเมือง ขณะที่ฝ่ายราชการกะแ่งว่าฝ่ายใดจะเข้ามามีอำนาจในกระทรวงต่อไป ฝ่ายปฏิบัติในพื้นที่จึงรอสัญญาณจากหน่วยเหนือ กระทั่งกลายเป็นการเข้าเกียร์ว่าง ปล่อยให้ปัญหาหลังสมรภูมิความชัดเจนจากหน่วยเหนือจึงค่อยดำเนินการ ทำให้หลายปัญหาหมักหมม บางปัญหารุนแรงจนต้องใช้เวลาเนิ่นนานกว่าจะคลี่คลายบรรเทาลงไปได้

ดังนั้น เพื่อมิให้ประเทศอุดมไปด้วยปัญหา รัฐบาลและรัฐมนตรีรักษาการต้องทำหน้าที่แก้ไขปัญหา ข้าราชการทุกกระทรวงต้องทำงานต่อไป ทั้งการประสานนโยบาย ร่วมสั่งการ เพื่อให้ฝ่ายปฏิบัติทำงานร่วมกัน และหยุดปัญหาต่างๆ มิให้ขยายตัว แล้วคลี่คลายปัญหาเหล่านั้นให้หมด โดยไม่ต้องสนใจว่าขณะนี้ เป็นรัฐบาล “เต็มใบ” หรือเป็นรัฐบาลรักษาการ ขอให้สนใจเพียงว่าสิ่งที่ดำเนินการลงไปนั้นเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนหรือไม่ ถ้าเป็นประโยชน์ก็เดินเครื่องทำงานรับใช้ประชาชนไปเต็มกำลัง